

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 98/11
V Lucemburku dne 22. září 2011

Rozsudek ve věci C-482/09
Budějovický Budvar, národní podnik v.
Anheuser-Busch Inc.

Společnosti Anheuser-Busch a Budějovický Budvar mohou obě pokračovat v užívání ochranné známky Budweiser ve Spojeném království

Spotřebitelé ve Spojeném království jasně vnímají rozdílnost mezi pivy společnosti Budvar a pivy společnosti Anheuser-Busch.

Směrnice o ochranných známkách¹ stanoví, že ochranná známka nebude zapsána do rejstříku nebo bude prohlášena za neplatnou, pokud je totožná se starší ochrannou známkou a pokud zboží nebo služby, na něž se obě ochranné známky vztahují, jsou rovněž totožné. Nicméně, pokud majitel starší ochranné známky strpěl užívání pozdější totožné ochranné známky nepřetržitě po dobu 5 let, vědom si tohoto užívání, není v zásadě již oprávněn podávat námitky proti užívání pozdější ochranné známky.

Český pivovar Budějovický Budvar a americký pivovar Anheuser-Busch uvádějí od svého vstupu na trh ve Spojeném království v letech 1973 a 1974, na trh své pivo pod označením „Budweiser“ nebo pod názvem, který toto označení obsahuje.

Dne 11. prosince 1979 podala společnost Anheuser-Busch u Známkového úřadu Spojeného království přihlášku k zápisu názvu „Budweiser“ jako ochranné známky pro výrobky „pivo, ale [světlé horně kvašené pivo] a porter [tmavé horně kvašené pivo]“. Během probíhajícího průzkumu přihlášky společnosti Anheuser-Busch podala i společnost Budvar dne 28. června 1989 přihlášku k zápisu názvu „Budweiser“ jako ochranné známky.

V únoru 2000 soudy Spojeného království rozhodly, že si společnosti Budvar a Anheuser-Busch mohou obě nechat zapsat název „Budweiser“ jako ochrannou známku. Britské právo totiž výslovně umožňovalo paralelní zápis totožných nebo zaměnitelně podobných ochranných známek v případě poctivého souběžného užívání („honest concurrent use“). Následně po vydání tohoto rozhodnutí byly dne 19. května 2000 do rejstříku ochranných známek Spojeného království zapsány obě společnosti jakožto majitelky ochranné známky Budweiser.

Dne 18. května 2005, tedy čtyři roky a 364 dní po zápisu ochranné známky Budweiser ve prospěch společností Budvar a Anheuser-Busch, podala společnost Anheuser-Busch u Známkového úřadu Spojeného království návrh na prohlášení neplatnosti zápisu této ochranné známky, který byl proveden ve prospěch společnosti Budvar. Americká společnost se ve svém návrhu na prohlášení neplatnosti dovolávala skutečnosti, že ochranná známka, jejíž je majitelkou, je ve vztahu k ochranné známce společnosti Budvar starší ochrannou známkou, jelikož svou přihlášku k zápisu názvu „Budweiser“ (ze dne 11. prosince 1979) podala před podáním přihlášky českého pivovaru (28. června 1989).

Court of Appeal (odvolací soud, Spojené království), kterému bylo předloženo ve věci odvolání, se Soudního dvora dotazuje, zda je třeba vyhovět návrhu na prohlášení neplatnosti podanému společností Anheuser-Busch, třebaže obě společnosti užívaly název „Budweiser“ ve Spojeném království v dobré víře po dobu více než třiceti let.

¹ První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92).

Soudní dvůr ve svém rozsudku vydaném dnešního dne nejprve poukázal na svou judikaturu týkající se pravidel použitelných na dobu pěti let (tzv. „zániku práva strpěním“), po jejímž uplynutí majitel starší ochranné známky pozbývá své právo podat námitky proti užívání pozdější ochranné známky. Soudní dvůr v tomto ohledu konstatoval, že podle znění směrnice začíná tato doba plynout až po zápisu pozdější ochranné známky v dotyčném členském státě. Prosté užívání pozdější ochranné známky, ačkoli není zapsaná, tak nemůže způsobit začátek běhu této lhůty.

Naproti tomu zápis starší ochranné známky není nezbytnou podmínkou pro začátek běhu této lhůty. Směrnice totiž uvádí, že ochranná známka může být považována za starší ochrannou známku, aniž je předmětem zápisu, jako je tomu v případě „příhlášek ochranných známek [...] s podmínkou jejich zápisu“ a „obecně známých“ ochranných známek.

Soudní dvůr rovněž uvedl, že pokud majitel starší ochranné známky neměl žádnou možnost podat námitky proti poctivému a dlouhodobému užívání pozdější totožné ochranné známky třetí osobu, nelze mít za to, že toto užívání strpěl. Období, během něhož majitel starší ochranné známky neměl možnost podat proti užívání pozdější ochranné známky námitky, nemůže být tedy zohledněno pro účely výpočtu data uplynutí prekluzivní lhůty.

Dále Soudní dvůr uvedl, že později zapsaná ochranná známka může být prohlášena za neplatnou, výlučně v případě, že zasahuje nebo je schopná zasáhnout do základní funkce starší ochranné známky, jíž je zaručit spotřebitelům původ výrobků označených touto ochrannou známkou.

Soudní dvůr v tomto ohledu připomněl, že společnosti Budvar a Anheuser-Busch uváděly na trh ve Spojeném království své pivo pod označením „Budweiser“ nebo pod ochrannou známkou, která toto označení obsahuje, po dobu téměř 30 let před jejich zápisem a že oběma společnostem bylo povoleno, aby si nechaly zapsat své ochranné známky Budweiser v této zemi společně a současně. Soudní dvůr rovněž zdůraznil, že i když společnost Anheuser-Busch podala přihlášku k zápisu názvu „Budweiser“ jakožto ochranné známky ve Spojeném království dříve než společnost Budvar, užívá každá z těchto dvou společností své ochranné známky Budweiser od začátku v dobré víře.

Kromě toho Soudní dvůr poznamenal, že podle předkládajícího soudu jsou sice názvy totožné, ale spotřebitelé ve Spojeném království jasně vnímají rozdílnost mezi pivy společnosti Budvar a pivy společnosti Anheuser-Busch – jejich chuť, cena a úprava byly vždy odlišné. Rovněž z koexistence těchto dvou ochranných známek na trhu Spojeného království vyplývá, že i když jsou ochranné známky totožné, lze piva společnosti Anheuser-Busch a společnosti Budvar jasně identifikovat jako piva vyráběná odlišnými podniky.

Soudní dvůr tak konstatoval, že za okolností projednávané věci **souběžné poctivé a dlouhodobé užívání obou dotyčných totožných ochranných známek nezasahuje nebo není schopné zasáhnout do základní funkce starší ochranné známky společnosti Anheuser-Busch. Není tudíž namístě prohlásit neplatnost pozdější ochranné známky „Budweiser“, zapsané ve Spojeném království ve prospěch společnosti Budvar.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki 📞 (+352) 4303 5499